

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste Dages Hellige

Ni og halvtredstindstyvende Aargang

1910

Tager mit Nag paa eder, og lærer af mig, thi jeg er sagtomdig og ydmyg af Hjertet: saa skulle I finde Hvile for eders Sjæle. Thi mit Nag er gavnligt, og min Yrde er let. (Matth. 11: 29—30).

Kjøbenhavn

Udgivet og forlagt af Andrew Jensen

Trykt hos F. C. Bording (B. Petersen)

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from

Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Indhold.

	Side		Side
Afstedshilsen til de Hellige i den europæiske Mission.....	193	Foraarskonferencerne	58
Apostel Crastus Snows Ankomst til Danmark for 60 Aar siden ..	203	Foraarskonferencen i:	
Bathsheba Smith kaldet hjem....	331	Aalborg	138
Den udødelige Sjæls Herkomst og Fremtid ...17, 44, 53, 65, 84, 100, 113		Aarhus	123
Den Internationale Fredskongres ..	252	Bergen	186
Den Tid, som brænder	176	Kjøbenhavn	108
Det vatikaniske Bibliotek	199	Kristiania	155
Det tidligere Palæstinas Sprog ..	303	Trondhjem	171
Dødsfald 30, 48, 80, 239, 336, 352, 379		Fortærede af Kanibaler.....	163
En praktisk Konge	29	For 60 Aar siden	192, 225
En Hilsen fra det Første Præsidentskab	33	Forhistoriske Byer paa Havets Bund	293
En indholdsrig Afholdsprædiken ..	64	Fra Utah	12, 26, 43, 96
En patriotisk Moder	96	Fra den ijenfste Folketirke.....	245
En mærkelig Forudsigelse	161	Fra Utahs Frugtmarked	281
En paaibelig ung Mand ønskes ..	167	Give og modtage	69
En Mennekeven	191	Guds Henfjagt med Menneskets Stabelle	289, 305
En Fkke-Mormon-Kvindes Vidnesbyrd om Mormonerne	202	Hvad er Biblen?.....	107
En Iælsom Karakter	220	Hvad Havet gemmer	208
En Fængelseprijode	222	Hvad Mormonerne gjøre for deres Gamle	262
En Missionstragedie	253	Hvad Mormonerne gjøre for Skolevæsenet	278
En irvgtelig Brand	256	Hilsen til Vedstjerne og de Hellige i den europæiske Mission	197
En Indianerhøvding's Syn	279	Hjertet, der telefonerer.....	215
En Fortælling fra Taluud	282	Interessante Oldtidsfund	238
Et Laan fra Herreu	13	Føberne flokkes hjem	78
Et velsignet og virkeligt Hjem ...	81	Fordstjælv i Mellemamerika	175
Et storartet Syn	150	Fordstjælvet's Rædler	191
Et flygtigt Overblik	165	Fordens Radiumenergi	223
Emeline B. Wells	337	Jesus Korsfæstelse	257
Engelst vil snart blive Verdens-iproget	190	Korrespondance... 77, 134, 284, 314	
Efteraarskonferencerne	252	Kirkestriden i Spanien.....	271
Efteraarskonferencen i:		Kristendommen i Japan	14
Aalborg	333	Kronjuvelerne	183
Aarhus	317	Kns Mismodet bort.....	359
Bergen	375	Kvindelig Valgret.....	95
Kjøbenhavn	299	Kvindens rigeste Arbejdsmark....	22
Kristiania	348	Kvindens Mission i Kirken	209
Trondhjem	365	Lidt mere om Guvernør Ford ...	137
Fader og Søn	373	Lidt Fordstjælvs historie	214
Faren, som truer den amerikanske Nation	5	Lidt angaaende Abrahams Bog i „Den kostelige Perle“	273
Familieliv blandt Indianerne....	62	Min Omvendelse til Mormonismen ..	1
Familieliv i Himmelen	270	Mennesket er kun Støv	30
Fanget i sine egne Garn	351	Menneskets Udelighed.....	369

	Side		Side
Missionærenes Rapporter 32, 64, 128, 160, 192, 224, 256, 289, 320, 345, 364	364	Fra Missionsmarken	42
Missionsungheder 9, 58, 76, 91, 96, 122, 151, 169, 185, 206, 219, 237, 250, 265, 298, 313, 330, 345, 375	375	Fra Kirkens Præsidentklub	136
Missionærer arresterede og udviste	268	Forøg vore Bestræbelser	38
Moderhjærtighed	49	Fattigdom og dens Bindrings . . .	72
Moderhertets Bekymringer	143	Graad og Lænders Gnidjel	266
Mormonisme og Videnskab	97	Hører det til Livets Fornaden- heder?	24
Moderne Opvækkelsesprædikanter og Metoder	308	Hertilige Resultater	152
Mormonerne's Opfattelse af Arbej- derspørgsmaalet	321, 337	Hvem skal hænge Klokken paa Ratten?	200
Oliver Cowderhs Vidnesbyrd om Mormons Bog	129	Hvad Erling Bjørnson siger om Mormonerne	233
Planeten Mars affloret	7	Hvad moderne Kristendom har gjort i Utah	344
Præs. John R. Winder kaldt hjem	118	Justitsdepartementets Hævdning af Religionsfriheden	267
Præs. John R. Winders Begravelse	137	Kvindens Stemmeret i Utah	312
Præs. Roozevelts Nobelforedrag . .	145	Kirkens 81. Salvaarskonference . .	328
Ravens Sorger	213	Præs. Clawsons Besøg	218
Roeti:		Præs. Joseph F. Smith paa Kundrejse i Skandinavien	232
Et aandeligt Lyshillede	31	Politimester Buch og Mormo- nerne	362
Hvad det gælder om	240	Retfærdigheden slumrer aldrig . .	120
Hil Kvinden	304	Strejfløjs fra Generalkonferencen	153
Juleaften	379	Til Præsidenter og Grensforstan- dere i den skandinaviske Mission	170
Winder	125	Til Præster og Presse	360
Modermaalets kjære Klang	255	Uden Pung og Taste	235
Missionærens Drøm	286	Værd at efterligne	184
Sang	135	Ægyptisk Billedskrift	216
Samler Solstin	144	Gulnenhed	88
To maa man være	272	Resultater af Prohibition	15
Redaktionelt:		Ruin for Nationerne	343
Arbejderspørgsmaalet	229	Søster Bathsheba Smith fortæller	27
Beviser for Mormons Bogs Tro- værdighed	296	Statistik	47
Broder F. F. Samuelson i den daniske Rigsdag	361	Søndagskolerens Program 27, 62, 94, 123, 156, 185, 220, 252, 281, 347,	372
Charles W. Penrose 78 Aar	75	Stabeljes-Mysterier	237
Det hæfter ikke	56	Talesprog 39, 52, 87, 103, 183, 199, 215, 224, 231, 239, 247, 263, 304, 343,	368
Det nye Aars Arbejde og Ud- sigter	40	To nye Atlanterhavskæmper	79
Derjom din Broder forarger dig	89	Trædløs Telefon mellem Paris og New York	79
Dette er Sandhed	168	Tale af Apostel Rudger Clawson	241
Et velsignet Nytaar	8	Tempelpladsen forstjønnes	181
Et meget interessant Besøg	280	Tænk godt om hverandre	270
En Missionær idømt Vand og Brød	104	Verdens skjønneste Bibliothek . . .	127
En retsindig Mands Mening	264	Var Kristus en virkelig historisk Person?	353
En glædelig Tid for de Hellige i Skandinavien	248	Virksomhed	48
En glædelig og velsignet Jul	374	William Penn og Indianerne	23
Frit Ordskifte	11		

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 1

1. Januar 1910

59. Aargang

Min Ombendelse til „Mormonismen“.

Fra Millennial Star.

Søster Uda Lumsden skriver fra Salt Lake City: „Jeg føler det som en Pligt mod de Sidste-Dages Hellige at aflægge mit Vidnesbyrd angaaende min Ombendelse og Indlemmelse i Kirken. Ligesom mange andre, der have annammet „Mormonismen“, har ogsaa jeg været udsat for megen Forfølgelse; men midt i Forfølgelsen har jeg glædet mig ved Overbevisningen om, at det Skridt, jeg har taget, har min himmelske Faders Bifald.

Flere Gange i de 2 Aar, jeg undersøgte Læren, inden jeg forenede mig med Kirken, standsede jeg og lyttede til Missionærerne, som prædikede paa Gadehjørnerne; men jeg var endnu ikke saa interesseret i deres Religion, at jeg lagde mig noget paa Hjertet af det, som de sagde. En Søndag Aften for godt og vel et Aar siden, da jeg var paa Vejen hjem fra en Presbyteriansk Kirke i Liverpool, saa' jeg en stor Samling Mennesker paa Hjørnet af Beech Street og Edge Lane. Da jeg kom til Stedet, viste det sig, at det var en Prædikant, som tordnede mod de Sidste-Dages Hellige og Mormons Bog. Jeg gjorde lidt efter, uden egentlig at tænke videre derover, en maaste lidet anerkjendende Bemærkning om Mormonerne, men blev meget skarpt tilrettevist af en Dame, som stod nær ved, og som betydede mig, at jeg talte om et Folk, til hvilket jeg intet Kjendskab havde; jeg svarede hende, at jeg heller ikke ønskede at vide noget om Mormonerne.

Den følgende Dag fortalte jeg en af mine Medarbejdere det lille Optrin ved det anti-mormonste Møde Aftenen før. Hun sagde da, at hun aldrig havde været tilstede ved et Møde af Sidste-Dages Hellige, men vilde gjerne overvære et saadant for at tilfredsstille sin Nysgjerrighed. Vi besluttede saa at gaa hen til Gudstjenesten i Mormonernes Hovedkvarter, 295 Edge Lane, den følgende Søndag Aften. Vi bleve ganske vist ikke synderligt grebne af Talen, men vi hverken saa' eller hørte Noget, som i ringeste Maade berørte os uheldigt. Senere samme Aften afholdt Uldsterne Møde paa den aabne Gade; dette overværede vi ogsaa. Mødet blev forstyrret og afbrudt af en Lokalprædikant fra den engelske Kirke og nogle af hans Tilhængere. Mormons Bog var Emnet, der blev behandlet i en kort, men aandfuld Tale, og jeg fik nu Vist til at se og læse denne Bog. Jeg bad en af Missionærerne om at laane mig et Exemplar, og han henviste mig til Kontoret. I den Hensigt at saa Bogen besøgte jeg Mødet den følgende Onsdag Aften; men jeg blev denne Gang dybt greben af den Alvor, hvormed de forskjellige Talere aflagde deres Vidnesbyrd om Mormonismen og dens betydningsfulde Sandheder; jeg havde aldrig før hørt noget lignende. Det store Frafald fra den oprindelige kristne Kirke blev tydeligt bevist ved Profetier fra baade det gamle og det nye Testamente. Da et almindeligt Frafald havde fundet Sted, var det jo indlysende, at en Gjengivelse af Evangeliet med guddommelig Fuldmagt var nødvendig. Nu blev min Interesse vakt, og den forøgedes mere og mere, eftersom Uldsterne talte om Evangeliets Gjengivelse ved Joseph Smith og støttede deres Udtalelser ved at henvise til mange Skriftsteder i den hellige Skrift. Da Mødet var forbi, fik jeg Mormons Bog at laane, og tillige fik jeg en Del Smaasrifter, der omhandlede Evangeliets første Principper og Kirkens Ordinanncer. Dem læste jeg nøjagtigt igjennem og sammenlignede dem med dem, som Frelseren selv havde lært i tidligere Dage, og jeg fandt, at de fuldstændig stemmede med disse. Ved hyppigere Besøg til Møderne og ved Læsning af mere af Kirkens Literatur blev min Tro paa Mormonismen styrket, og efter flittig og oprigtig Bøn til Herren om at vise mig Sandheden forvandlede min Tro til Kundskab, og jeg var fuldt og fast overbevist om Mormonismens Vægtighed, inden jeg forlangte Daab. Hvis det ikke havde været Tilfældet, vilde jeg ikke have vovet dette Skridt; thi jeg var mig Følgerne af det fuldt bevidst: Jeg vidste, at det betød Tabet af Slægtninges og Venners Kjærlighed, og at jeg udsatte mig for deres Had, Spot og Foragt. Men jeg vidste tillige, at alt dette og mere endnu, ja selv Døden maatte Fortidens Hellige lide for at annamme Frelserens Budskab.

Sette saa snart var jeg bleven døbt, før jeg maatte prøve Forsølgelse. Min Omvendelse til Mormonkirken naaede snart min Principals Øren. Han kaldte mig for sig og forlangte, at jeg skulde afsværge min nye

Tro og vende tilbage til den presbyterianske Kirke af ingen anden Aarsag end den, at overalt og af Alle var Mormonismen saa „ilde om-talt“. Af samme Aarsag burde jo ogsaa de første Kristne have afsværget deres Tro paa Messias. Overtalelse viste sig frugtesløs overfor mig; derfor maatte der anvendes Haardhed, og den bestod i Trussler om Afstedigelse, dersom jeg oftere besøgte et Mormonmøde. Ogsaa min tidligere Præst blev sendt til mig, for at ombende mig fra min Vildfarelse; i Timevis forsvarede jeg min Tro og mine Trossæller, og jeg bad og bønfaaldt baade Præsten og min Principal om at møde Mormonældsterne i en fredelig Diskussion; jeg forsikrede dem, at hvis jeg blev overbevist om, at jeg havde taget fejl, skulde jeg villigt og gjerne op-hæve al videre Forbindelse med de Sidste-Dages Hellige. Dette afflog de imidlertid paa det bestemteste, og de nægtede absolut at diskutere Kirkens Doktriner med mig; de foretrak Forhaanelse og Stjældordsord for sund Fornuft. Men jeg blev ved samme Lejlighed overbevist om det Uholdbare i deres Stilling; thi jeg var forvisset om, at de ikke vilde have nægtet at møde Ældsterne, dersom de ikke havde frygtet for, at disses Værdomme vare korrekte. I mit Hjerte bekyldte jeg dem for Kujoneri; thi jeg følte, at dersom de vare saa dybt interesserede i mit timelige og aandelige Belsærd, som de foregav, da vilde de med største Beredvillighed have opfyldt mit Ønske. Rigtignok har den store Gejstlige D. H. Bartlett sagt og skrevet meget nedsettende om de Sidste-Dages Hellige, men dog maa jeg beundre ham for hans Opsørsel, da et stort Antal af hans trofaste Tilhængere vare rede til at udtræde af hans Kirke for at slutte sig til de Sidste-Dages Hellige. Nævnte Medlemmer opfordrede ham nemlig til at mødes med en Repræsentant for Mormonkirken, og heri indvilgede han, da han mente, at han derved kunde beholde dem; dog tror jeg, at den stakkels Mand begreb sin Stillings Usikkerhed. Han kæmpede godt, men Lykken var ham ikke gunstig — Sandheden stod ham imod, og da han tabte Slaget, ansøgte 16 af hans Tilhængere paa een Gang om Indlemmelse i Mormonkirken. Flere af dem bo nu i Utah og ere glade og tilfredse i Sandheden og velstillede i timelig Henseende.

Som før bemærket blev jeg truet med Afstedigelse fra mit Arbejde, hvis jeg oftere besøgte Mormonmøderne. Fuldstændig i Modstrid med mit Hjertes Følelser, men kun for at beholde mit Arbejde, lovede jeg at stille mig fra Mormonerne. Men senere følte jeg, at et Løfte, der var mig aftvunget under saadanne Forhold, var uretfærdigt i Guds og alle rettænkende Menneskers Øjne, og derfor følte jeg mig fuldt retfærdiggjort ved ikke at holde det. Jeg besøgte de Helliges Møder saa ofte, som Lejlighed gaves mig, men blev nødsaget til at sidde i et tilstødende Værelse for ikke at blive set af Spejdere, som sendtes dertil for at se, om jeg holdt mit Løfte; det blev mig tilsidst unndholdeligt, og

jeg besluttede at overvære Møderne frit og aabent uanset Følgerne. Dette forargede mine Nærpaarørende og Slægtinge i høj Grad, og jeg maatte taale mange Bebrejdelser og Ubehageligheder. Jeg var fuldstændig klar over, at jeg vilde blive afskediget, saa snart det rygtedes, at jeg vedblivende besøgte Mormonmøderne, og jeg belavede mig paa en saadan Medfart. En Søster, som boede et andet Sted i England, og som besad Midler, tilbød at laane mig de fornødne Penge til at emigrere til Utah, hvor jeg kunde tjene Gud overensstemmende med min Samvittigheds Bydende, og hvor ogsaa Vejen stod mig aaben til at forbedre mine tinielige Forhold. Jeg modtog Tilbudet med Glæde og traf Forberedelser til Rejsen. Men da Tiden nærmede sig, begyndte jeg at føle, at jeg næsten ikke kunde bringe det store Offer. Jeg betroede mig til min Moder og sagde hende, at dersom hun vilde love mig at følge med mig til Utah, vilde jeg endnu en Tid forblive i England. Dette vilde hun paa ingen Maade. Med et næsten sønderknust Hjerte, men fuldt forvisset om, at jeg gjorde Guds Villie, løsrev jeg mig saa fra Alt, hvad der her i Verden var mig kjær og dyrebart, og begyndte Rejsen til Zion.

Den næsten 7000 Mil lange Rejse over Sø og Land forløb langt behageligere, end jeg havde tænkt mig, og 2 Uger efter, at jeg havde forladt Liverpool, befandt jeg mig frisk og rask i Salt Lake City, hvor jeg mødte Benner, der toge mig med hjem og behandlede mig som et Medlem af deres egen Familie. En Uge efter modtog jeg et Tilbnd om en god Bessjæftigelse hos et Firma, hvor alle vare Medlemmer af Mormonkirken. Dog bessjæftigede de ogsaa Folk, som ikke vare Mormoner. Ingen bliver her truet med Afsked, fordi han eller hun dyrker Gud paa en anden Maade end Firmaets Medlemmer. Jeg er her saa fri som Fuglen i Luften, og jeg er ikke tvungen til at gaa til Mormonmøder. Hvis jeg ønsker det, kan jeg gaa til en hvilken som helst Sekt, og næsten alle de forskjellige Sekter have Kirker eller Forsamlingshuse her. Størstedelen af Salt Lake Citys Indvaanere ere ikke Mormoner, og Hundreder af Udenforstaaende komme fra de forskjellige Dele af de Forenede Stater for at bosætte sig i de „Helliges Stad“. Dette er maaste et tilstrækkeligt Bevis for, at Salt Lake City langt fra er den ugudelige By, som de Helliges Fjender sige.

Jeg vil dog ikke undlade at tilføje, at ikke Alle, som kalde sig Israael, ere Israael. Jeg har fundet alle Slags Menneſter her, men jeg har nu lært at skjelne mellem Menneſter og Principper. Mangen en „Mormon“ besidder Fejl og Svagheder som andre Dødelige, men dette forringer ikke Værdien af deres Religion, som jeg til min fulde Tilfredsstillelse har funden at være det evige Evangelium, som det lærtes af Kristus og hans Apostle. Jeg har i Mormonismen fundet „den kostelige Perle“, og jeg priser min Gud, fordi han har bragt mig ud af

Mørket og ind til hans underfulde Lyk, ud fra Menneſte-Kirker og ind i Jeſu Kirke, og fordi han gav mig Styrke til at holde faſt ved Troen, medens Modgang og Prøvelſer truede mig fra alle Sider.

Jeg lever nu i Haabet om, at jeg i Tidens Løb ſkal blive i Stand til at rejſe tilbage til mit Fødeland, ikke for at forblive der, men for at bære mit Vidneſbyrd til Familie, Slægt og Venner om, at den Tro, ſom jeg annammede, er den ſamme, ſom Fortidens Hellige nød, og at den paany er bragt tilbage ved Joſeph Smith i vore Dage til Frelſe for den menneſkelige Familie. Det vil glæde mig meget at korreſpondere med mine engeltſke Venner, ſomønſte at vide Sandheden angaaende „Mormonerne“ og „Mormoniſmen“.

2415 South, 8th Eaſt Street. Salt Lake City, Utah. U. S. A.

Ada Lumſden.

Mange Tilfælde af lignende Art forekomme ogſaa her i de ſtandinaviſke Lande. Overalt i de forſkjellige Konferencer findes Sønner og Døtre, Huſtruer og Mænd, der forſtødes af ingen anden Grund end den, at de ere blevne paavirkede til at forene ſig med vort Samfund. For ikke længe ſiden, da en Datter kom hjem til ſin egen kjære Moder for at meddele hende den Glæde, hun havde fundet ved Annammelfen af Evangeliet, viſte Moderen hende Døren og forbød hende at viſe ſig oftere. „Jeg vil tuſind Gange hellere modtage dig med et nægte Barn i dine Arme end ſom Mormon“, ſagde Moderen. Dette Tilfælde var nemlig ogſaa forekommet.

Red.

Farer, ſom true den amerikaniſke Nation.

Den katoliſke Erkebiskop Glennon i St. Louis talte fornylig til en Forſamling paa 5000 Menneſter og nævnedes to Ting ſom ſærlig faretruende ikke alene for den amerikaniſke Nation, men for enhver Nation, hvori de ſamme Ting ere raadende. Det var Ugteſtavs-Skilsmiſſe og Lejeboliger. Om Skilsmiſſe ſagde han: „Hver Skilsmiſſe, der gives, og hver Skilsmiſſelov, der vedtages, er en aaben Udfordring til den almægtige Gud, fordi der derved gives tilkjende, at Menneſters Love ere bedre end hans. Skilsmiſſelove og Skilsmiſſeſager ere et ſammenblandet Onde, der er mere ødelæggende end Dødſenglen i Egypten, ſom ſøgte efter Blodet paa Dørpoſten og ſlagtede den Førſteſødte fra Kongens til Betlerens Søn; Kjærlighed er nemlig den retmæſſige Førſteſødte i enhver Familie, og naar den dræbes ved Skilsmiſſe, da efterfølges den af moraliſt Død og Ødelæggelse i den hele „Nation“. Om Lejeboligerne i de ſtore Stæder ſagde han: Den moderne Lejebøer er bleven noget nær lig Hulebøerne i det veſtliche Amerika. En Huſtru og en Pappegøje ere de Eneste, der have Udgang; men en Huſtru og en Pappegøje udgjøre

ikke en Familie, lige saa lidt som en Vejebelig kan udgjøre et Hjem." Foranstaaende er sikkert vel begrundet, og de Onder, som den gamle Prælat ivrer imod, have mere langtrækkende Følger, end vi fløgtigt kunne udregne. Forstyrrelse i Familielivet er en gnavende Orm ved Samsundstræets Rod, der vil sætte sit Stempel baade paa Blade og Frugt, indtil ingen af Delene mere kan findes. I enhver saakaldt kristen Nation i vor Tid høre Skilsmisser til Dagens Orden; selv her i vore nordiske Lande taber Egtstabsløftet sin Hellighed, og det er langt lettere nu at saa Udgang til Skilsmisse end i tidligere Dage. Dette taler ikke højt for Kristendomsfrugterne. Den græske Filosof Plutarch fortæller, at i 230 Aar fandt der ingen Skilsmisse Sted i Rom. Ingen Mand forlod sin Hustru og ingen Hustru sin Mand, og ligesom enhver Græker med Gru saa' paa en Brodermorder, saaledes saa' enhver Romer paa Spurius Carvilius som den Første, der lod sig stille fra sin Hustru under Paastud af Ufrugtbarhed.

Uf Danmarks Statistik fremgaar det, at der i 1898 fandt 348 Skilsmisser Sted, og dette Antal øgedes stadigt, indtil det i 1907 naaede op til 662, altsaa omtrent 90 Procent i Tiaaret. Mon dette hærgende Onde vil blive mindre i de næste Tiaar, eller mon Forøgelsen vil tiltage? Her er noget for Teologer og Filosofer at grunde paa, Midlerne maa ikke søges i hysteriske fanatiste Gjøglerier i Religion, Materialisme eller Mysticisme, som vor Tids Atmosfære er saa svanger med, og som finde deres Afsløb i de mest barokke og usmagelige Foreteelser, der falskelig benævnes Guds Aand, Vækkelse, Tungetaleri, Spiritisme eller Andet. Uansvarlige Personer paatage sig Ledelsen af disse forskellige Propagandaer og vildelede enfoldige, godtroende Sjæle, indtil enkelte af dem ere mere egnede til Daarekisten end til rationelle Medborgeres Selskab. Det vilde være meget ønskeligt, om disse Præster og Ledere alvorligt vilde overveje, hvad der hændte Svinehjorden i Gergesenernes Land, da Frelseren kom tilstede og uddrev de onde Aander fra to Besatte, som anraabte ham om Hjælp; thi Guds Aands Virkninger htre sig ikke i Forrykthed og Hysteri, men i Glæde og Fred, sund Fornuft og værdig Mennekelighed i Tale og Handling. Forstyrrelse og Uorden frembringes ikke ved den sande Aands Paavirkning. En saadan Tilstand som den, der nu gjør sig gjældende i Verden, er tydeligt nok forudsagt i 2. Thess. 2, 7—12, hvor der siges: „Derfor skal Gud sende dem kraftige Vildfarelser, at de skulle tro Løgnen, paa det Alle skulle dømmes, som ikke troede Sandheden, men have Velbehag i Uretfærdighed.“ Det vilde være af langt større Værd at lære et Individ Værdien af Guds moraliske Lov om Selvforsagelse og streng Sædelighed, et reent og helligt Egtstabs og Afsty for Utroskab i Ord eller Vandel, end al den vamlle Hysten om at saa „Jesus i Hjertet“ og kalde sig selv „frelst“. Det første skaber en Mand i Ordets rette Betydning, det

sidste et valent, uegentligt og villieløst Individ, udhygtigt til al god Gjerning. Samsundslegemet trænger til en Infusion af nyt Blod, Noget, der kan hamle op med den Ødelæggelsens Bølge, der truer intelligente Nationer med total Undergang inden mange Generationer. Hvorfor ikke kalde Overtrædelsen af det sjette Bud ved det rette Navn og diktere Straffen i Overensstemmelse med den store Mesters Udlæggelse? Indtil man gaar den Vej, vil vist Skilsmisse snarere forøges end formindskes. Naar man tænker paa den frygtelige Hensynsløshed og liden Respekt, som mangfoldige Menneſter i vor Tid have for hæderligt Ægteſkab, og paa den Kjendsgjerning, at der virkelig findes Hundreder af Tilfælde, hvor Folk leve sammen som Mand og Hustru og avle Børn, uden at ændse Gud eller Love, ſaa er det jo nok til at indgyde dydelſkende og retſindige Menneſter Stræk. Og overfor diſſe ſørgelige Forhold ſtaa alene i Danmark 1300 Præſter, Tusinder af Ordenens Haandhævere, en mægtig Preſſe og en ſtor Skare af Borgere, ſom endnu ikke have højet Knæ for det frygtelige Baalsbillede, aldeles hjælpeløſe. Andre Nationer ere i en lignende Stilling. Det, ſom Verkebiſkop Glennon ſiger om Ameriſka, paſſer derfor ogſaa om alle andre Lande. Hvorfra, hvordan og ved hvem ſkal Hjælpen komme? Sig det, Du, ſom har Forſtand.

Planeten Mars afſøret.

Til „Berl. Tid.“ telegraferes: London, Torſdag den 30. December. Det vækker her Opſigt, at de bekjendte Aſtronomer Maunder og Saunders fra Greenwich-Observatoriet have omſtyrtet Teorien om Marskanaler og Marsbeboeſſe ved i det ſgl. aſtronomiſke Seſſkab at forelægge Reſultatet af en Række Marsfotografier med 60 Tommers Teleſkopet paa Hale-Observatoriet i Kalifornien. Der er nemlig paa diſſe Fotografier ingen Kanaler at finde, og de ere dog de ſtørſte og bedſte Marsbilleder, der nogenſinde ere tagne.

Forklaringen menes at være den, at de hidtil formodede Kanaler ere optiſte Bedrag. Der er ſaaledes intet til Støtte for, at der paa Mars findes Fænomener, ſom kun kan tilſkrives levende Væſeners Kunſtfærdighed, og man er dermed færdig med Hiſtorien om Kanal anlæg.

Dette vil maatte om ikke bringe No i Sindene, ſaa dog maatte føre Spekulationen i en anden Retning med Hensyn til de vilde Teorier, ſom i de ſenere Aar have bredt ſig, angaaende vor nærmefte Naboplanet. Man paastod at have opdaget Vandkanaler paa dens Overflade og mente, at diſſe hidrørte fra menneſtelige Væſenes Arbejde. Dog bør man erindre, at det maatte være uhyre brede Kanaler, der ſkulde kunne iagttages i 8 Mill. Miles Afſtand, og dette er endda den mindſte Afſtand.

Lørdag den 1. Januar 1910.

Et velsignedt Aar! —

Med dette Nummer paabegynder „Stjernen“ sin 59. Aargang. I det vi takke for den Velvillie, der er blevet ydet den i det forløbne Aar, haabe vi, at en lignende, om mulig i endnu højere Grad, maa blive den til Del i det nye Aar.

1909 befinder sig nu sammen med sine Forgængere i Ewighedens mægtige Arkiv; men det har overladt Løsningen af mangen en Gaade og Besvarelsen af mangt et Spørgsmaal til sin Eftertræder 1910. Det gamle Aar har været rigt paa Begivenheder paa alle Omraader, saavel paa dem, som sthyres af Menneffene selv, som paa dem, der kun kunne sthyres af det almægtige Dphav, Gud.

Vi ere rykkede en Milepæl nærmere Fuldbyrdselsen af det „ukjendte Store“, der forestaar vor Klode. Nye Aabenbaringer ere fremkomne saavel fra Himlen som fra Jorden. Videnskaben har fejret nye Triumfer, Industrien har erobret nye Besiddelser, og Menneffets rastløse Aand har betraadt nye Felter. Oplysningens Fakkell har endnu kraftigere end før kastet sit forklarende Lys fra den guddommelige Tænknings høje Tinder, saa at der snart „Intet er skjult, som jo skal aabenbares, og Intet er lønligt, som man jo skal faa at vide“. Nordpolens Eventyrlande menes at være afflørede og Sydpolen noget nær det samme. Mange store Mænd og Kvinder have ouskiftet Tiden med Ewigheden, medens Andre have set Dagens Lys. Men Aaret har ogsaa haft sine Skyggesider; mange Menneffeliw ere gaaede tabt paa Hav og Land, og uberegnelige Værdier ere ødelagte; Arbejde og Kapital, disse Verdens to største Kæmper, staa mere skarpt overfor hinanden end før, og Ingen veed, hvad Enden skal blive. Ordspøget „Vejlighed skaber Tyve“ har i det forløbne Aar vist, at det gjælder endnu, saaledes at det i den kommercielle Verden næsten er nødvendigt at sætte en Detektivklokke paa hver Embedsmand; thi den offentlige Hæderlighed og Tillid er saa svækket, at man i hver Mand ser en Tyv, indtil han kan bevise det Modsatte, medens den gamle juridiske Regel lød: „Betragt enhver Mand som hæderlig, indtil det Modsatte bliver bevist“. Ogsaa paa de religiøse Omraader har der været Strid, hvorved Tilliden til Gud og Menneffer har lidt betydelige Nederlag saavel i den katolske som i den protestantiske Kirke, og de skandinaviske Lande ere ikke blevne uberørte deraf. „Medens Husbonden sover, har Fjenden saaet Klinte i Ugeren“, og det ser ud, som om Ukrudtet trives bedre end den gode Sæd, der trues

med at kvæles, og Verden synes i det væsentlige at være den samme, som da Digteren Tullin allerede i 1763 sang i „Majdagen“:

„Hvor Retten selv er Terningkast, hvor Ja af Hyklere bortlejes,
 Hvor Dyder mod Dufater vejes, hvor Fattigdom er største Last.
 Hvor Rigdom gjør en Daare klog, ærværdig, ædel, sindrig, kløgtig,
 Hvor Sindets No sin Ulfed tog, da Nøjsomhed blev gjort landsflygtig.
 Hvor Uerlighed er vis Forlis, Enfoldighed bli'er dræbt af Kunster,
 Hvor Gudsfrugt kaldes kun for Dunster, og Djævelen er kun Pøblens Ris;
 Hvor den af Støv til Urens Top med megen Omfæng bli'er op-
 trækket,

Som veed at bukke for den Krop, hans Hjerte ønster var radbrækket.“

Saaledes vil Stillingen vistnok vedblive at være, indtil de Midler anvendes, som Gud har aabenbaret til Slægtens, ja, hele Verdens Gjenfødelse; thi ligesom den nuværende Forstyrrelse maa søges i Overtrædelse af Love, saaledes kan No først gjenoprettes, naar disse Love overholdes, og naar dette sker, men ikke før, ville de gode Resultater naas. Vi haabe hjerteligt, at det nyfødte Aar maa bringe os nærmere til dette Maal, indtil Guds Villie maa ske paa Jorden, som den sker hos ham i Himlen.

Missionsanhæder.

Ankomst. Den 5. December ankom følgende Uldster: Erastus Larsen fra Lyman, Wyoming, Niels A. D. Nielsen fra Reyburg og Peter Johnson fra Neiter, Idaho, Hilmar M. Nelson fra Pleasant Grove, Carl E. Nelson fra Arstell, Søren Edw. Sørensen fra Garland, Hans J. Mortensen fra Parowan, Peter A. C. Pedersen fra Bear River City, Dee Ross Christensen og Hyrum S. Anderson fra Fairview, David H. Larsen fra Ashton og Jos. A. Christiansen fra Mayfield Utah.

Besikkelse. Uldstjerne Erastus Larsen og Peter A. C. Pedersen til Aalborg Konference, Niels A. D. Nielsen og Hilmar M. Nelson til Aarhus Konference, Hyrum S. Anderson, Søren Edw. Sørensen og Dee Ross Christensen til Kristiania Konference, Carl E. Nelson og Peter Johnson til Kjøbenhavns Konference, Hans J. Mortensen og Joseph A. Christiansen til Bergens Konference og David H. Larsen til Trondhjems Konference.

Afslutning. Vester J. Nielsen, Niels B. Jøppesen, Andrew W. Jensen og Ole Petersen, alle fra Kjøbenhavns Konference, Jens C. Christensen fra Aalborg Konference og Carl N. Skandhy fra Trondhjems Konference ere blevne løste fra deres Missionsvirksomhed med Tilladelse til at rejse hjem.

Afrejse. Vædsterne Lester F. Nielsen og Andrew W. Jensen afrejste herfra den 2. December for over Tyskland og Frankrig at naa Liverpool, hvorfra de videre fortsatte Hjemreisen den 9. s. M. med Dampskibet „Dominion“. Niels P. Jeppesen og Ole Petersen forlod Esbjerg den 7. December og afgik fra Liverpool med samme Skib. Jens C. Christensen og Carl N. Skanchy forlod Esbjerg den 21. og Liverpool den 23. December for med Dampskibet „Canada“ at fortsætte Rejsen hjem.

Besøgende. Vædsterne James Jensen fra Aalborg og James C. Petersen fra Frederikshavn samt Præs. Isaac A. Jensen fra Aarhus aflagde Hovedstaden et Besøg i forrige Uge; de bragte gode og opmuntrende Nyheder fra deres respektive Virkefelt.

Vædste Carl N. Skanchy, en Søn af forhenværende Missionspræs. A. L. Skanchy, aflagde os et kort Besøg og talte i Mødet Søndag Aften den 19. December. Han meddelte en Del af de Erfaringer, han havde oplevet blandt Lapperne omkring Røros i Norge, hvor han i flere Maanedes havde virket som Missionær. Han roste Lapperne for deres varme Hjerte, ukunstlede Gjæstfrihed og naturlige Ærlighed og Oprigtighed; han fandt Grundvolden for sand Kristendom langt mere udpræget hos dette Nomadefolk end blandt det Folk, der roser sig af høj Kultur og Kristendom.

Mormons Bog er nylig udkommen i det japanse Sprog. Vædste Alma D. Taylor, en ung Mand fra Salt Lake City, der har fungeret som Præsident for den japanse Mission, har oversat Bogen og har anvendt 5 Aar til at udføre det store og betydelige Arbejde, der af Kjendere paastaas at være godt og tilfredsstillende. Sproget er et af de vanskeligste i Verden. Den første Udgave er trykt i et Oplag af 5000 Expl. Mormons Bog er nu trykt i følgende Sprog: Dansk, Engelsk, Fransk, Hollandsk, Hawaiianisk, Italiensk, Japanisk, Maurisk, Armenisk, Svensk, Samoisk, Tysk, Tahitisk, Spansk og Walesisk. Den er ogsaa bleven oversat paa Hinduisisk, Hebraisk og Græsk, men endnu ikke trykt paa disse Sprog. Bogen vinder mere og mere Indgang, og mangfoldige Tusind sælges aarlig, mest i det engelske Sprog.

Missionspræsident Andrew Jensen hadref. Sangforets Medlemmer, repræsenterede af deres Leder, Vædste L. M. Sørensen, og Vædsterne i Kjøbenhavns Gren, repræsenterede af Konferencepræsident James F. Larsen, arrangerede den 11. December en smuk lille Fests i Hovedkvarterets lille Sal til Ære for Missionspræsident Andrew Jensen, der paa denne Dag fyldte 59. Aar. Et smukt Program blev udført, medens Chokolade og Kager serveredes for omtrent 75 Personer, som var bænkedes omkring smukt dækkede Borde. Koret og Vædsterne overrakte hver en smuk Gave, og Lykønskingskort og Telegrammer strømmede ind fra nær og fjern.

Besøg i Aalborgs Konference. Missionspræsidenten besøgte Aalborgs Konference fra 18. til 21. December. Møder afholdtes foruden i Aalborg ogsaa i Frederikshavn, Hjørring og Brønderslev. Navnlig i Aalborg vare Møderne vel besøgte af interesserede Tilhørere, baade Hellige og Fremmede.

Søndagsskolens Julefest. Første Juledags Aften afholdtes en særdeles smuk og vellykket Julefest i Missionens store Sal. Et 18 Fod højt Juletræ, smagsfuldt pyntet med Flag og andre Dekorationsgjenstande samt med en Mangfoldighed af Lys, prangede midt i Salen, og om dette sloge Store og Smaa Kreds og sang de gamle, velkendte og kjære Jule-salmer og Julefange. Tiden forløb paa denne Maade under ustyldig Munterhed, og i den mindre Sal serveredes der Forfriskninger først for alle Børnene og derefter for de Vogne. Kl. 9 gik Børnene hjem, medens de Vogne tilbragte Aftenen med Sange og Leg til Kl. 11. Der var mange til Stede, som aldrig før havde besøgt os, og de udtalte alle deres Tilfredshed med den Aand, den Selstabelighed og den Lighed, som gjorde sig gjældende ved vor festlige Sammenkomst. Bestyrelsen, bestaaende af Brødrene Thorvald Petersen, Theodor Jensen og Per Nilson i For-ening med andre Brødre og Søstre af Funktionærerne, fortjener Ros or deres Flid og Arbejde og for den gode Smag, der gjorde sig gjæl-dende i det hele Arrangement; det vil let ses, at Søndagsskolen er en betydelig Faktor i Menighedsarbejdets Fremgang.

Daabshandling. Den 13. December forrettedes Daab i Missionens Daabskapel, hvor Mand, Hustru og Søn indlemmedes i Kirken. Hand-lingen udførtes af Ældste Henry D. Paulsen.

Den 26. December bleve Mand og Hustru døbt af Ældste Hans Mikkelson; samme Dag bleve to og den 31. December fire døbt af Æld- ste Joseph M. Olsen.

Paa Julebesøg. Flere af Ældsterne ude omkring i Grenene have be- søgt Hovedstaden i Helligdagene, dels for at deltage i Festlighederne, dels for at overvære Præstedømsmødet, som afholdtes Onsdag Formiddag den 29. December; her var en talrig Repræsentation af de i Kjøben- havns Konference virkende Missionærer til Stede.

Frit Brudskifte.

Under denne Rubrik findes i „Næstved Tidende“ for 1. December en Artikel med Overskrift „Mormonerne“, som vi her gjengive, da det er en af de faa, der upartist taler vor Sag uden at være tilsat med

Antipati, religiøs Fanatisme og ondskabssfulde Usandheder. Artiklen lyder saaledes:

„Da der i den senere Tid har været optaget forskellige Indlæg i nærværende Blad angaaende Staten Utah og Mormonerne i sin Helhed, og da jeg har opholdt mig i Amerika i ca. 5 Aar og navnlig i Staten Utah, mener jeg at have set det paa nært Hold og have nøje Kjendskab til samme. Staten Utah er en af de nordamerikanske Fristater, og de Menneker, som lever der, hvad enten de ere Mormoner eller ikke Mormoner, ere underkastede de forenede Staters Love, saa ethvert fornuftigt tænkende Menneke kan jo nok forstaa, at der ikke kan foregaa nogen af den Slags Misligheder, som er anført, uden at det vil blive ramt af Landets Love. Mormonerne have ikke Spor af Indskydelse paa Lovgivningen i Utah; i Utah er fuldstændig Religionsfrihed; ethvert Menneke har Ret og Frihed til at bekjende sig til, hvad Religion de vil.

Om Mormonerne i sin Helhed vil jeg sige, at de ere et meget loydydigt Folk, som lærer deres Medlemmer at respektere og adlyde Landets Love. De ere meget oplyste, hæderlige og dygtige Folk. Deres Lære er aaben og ærlig og skjuler sig ikke bag ved en fordægtig Maske.

Til Slutning vil jeg tilføje, at jeg ikke er Mormon og har heller aldrig været det.

Chr. Terkelsen,
Herlufmagle.“

Denne velmente Artikel fremkaldte stor Indignation hos en Præst i nævnte By, som i et længere Svar paa den anvendte de gamle, luvflidte Historier og Bestyldninger, der altid synes at være de eneste Baaben, der kan findes i de theologiske Rustkammer. Vi ere imidlertid Hr. Terkelsen taknemlig for hans mandige og værdige Optræden, og vi kunne forstikke ham, at han Intet har tabt ved at forsvare Sandheden; thi den kan vandre nogen om i Verden uden Blufsel, medens Svig og Usandhed nødes til at dække deres Nøgenhed med laante Klæder.

Fra Utah.

Ældste Peter Borup fra Eureka sender Gule- og Nytaarskilsen til alle de Hellige i Skandinavien, men specielt til dem i Bergen, Norge, hvor han virkede i 2 Aar, den sidste Del af Tiden som Præsident over Konferencen. Han siger, at han aldrig vil glemme de 2 Aar, og han opmuntre Alle til Trofasthed og Fliid i de Principper, de have annammet ved Guds Raade; thi i dem er der Liv og Salighed.

C. C. A. Christensen, „Stjernens“ gamle Oversætter og den skandinaviske Missions Poet, skriver fra sit Hjem i Ephraim til Ældste D.

J. Andersen; han sender Hilsen til de Hellige i Danmark og Norge og meddeler, at han endnu med Glæde gjenoplever de Minder, han har samlet i denne Kirke fra den 26. Septbr. 1850, da han som 19 Aars Yngling annammede Mormonismen i sin Fødeby, Kjøbenhavn, og indtil han nu, 79 Aar gammel, kan beskue de storartede Resultater, som de den Gang saa upopulære Lærdomme have frembragt; hvorledes „Sennepskornet“, der den Gang, spædt og ubetydeligt, lagdes i en tilsyneladende mager og utaknemlig Jordbund, er voget op til et betydeligt Træ. Han formaner og opmuntrer saavel Missionærer som Medlemmer til at gjøre deres Bligt ved overfor dem, som de komme i Berøring med, at være Budbærere af Sandheden, som de have annammet; „thi,“ siger han, „naar jeg hører om den Fremgang, som Evangeliet har baade i Amerika og de gamle Lande, og hvorledes vore Brødre nu trænge sig frem i Modsætning til den tilbageholdende og forsigtige Maade, paa hvilken jeg og andre Medarbejdere maatte gaa frem i tidligere Dage, da føler jeg mig undertiden beskjæmmet af de mange unge og nidkjære Brødre, som nu uforsagte tilbyde Evangeliet, hvor de sendes, og jeg spørger mig selv: „Vil Herren anse mig for at have været doven eller en feig Stridsmand? Vil muligvis de Mange, til hvem jeg ikke har baaret mit Vidnesbyrd, naar jeg havde Lejlighed dertil, blive mine Anklagere, hvis de ikke ved Andres Vidnesbyrd og deres egen Lydighed senere have modtaget Salighedens Principper?“

Disse og andre Refleksioner ere af en meget alvorlig Art, og enhver Hellig, der veed, at Mormonismen er Sandhed, bør lægge sig dem paa Sinde, saa at vi ikke forsømme at advare og tilskynde. Broder Christensen er nu 79 Aar og, om end svag paa Legemet, dog i Besiddelse af alle sine Aandssevner; han interesserer sig levende for alle Verdensbegivenheder, og vi haabe, at han endnu i flere Aar maa kunne føre Pennen til Glæde og Opmuntring for alle de Hellige, som elske det danske Sprog.

Et Laan fra Herren.

Af Nephi Andersen i „Liabona“.

Drengen er død. Han ligger der i det dæmpede Aftenlys, endnu smuk og hvid. Hans fremtrædende stærke Muffler have tabt deres Styrke, de straalende Dine deres Glæds. Han havde været sin Faders Ideal, hans Livs Glæde og Fremtids Haab; men nu, nu er Alt forsvundet; han ligger der, kold og bleg i Døden.

Det synes at være mere, end Faderen kan bære. Denne Faders Sorg er af den frygtelig stille, stumme og knugende Slags, der ingen Lettelse finder i Taarer og Jammer. Han gaar stum og stille ud fra Dødskamret, ud i den kjølede Aftenluft. Stjernerne tindre ovenover, medens Natte-

vinden synger sin Sørgesang i Træernes Toppe. Manden vandrer henad Stien langs Landevejen, der fører til Marken, medens hans Hjerte er fløvt og døvt overfor den Aand, der forsøger at hviste Trøst til ham. Hans Sjæl er kold som Is, og i sit Hjertes Fortvivlelse raaber han: „O, Gud! hvorfor gjorde du dette? — Hvorfor tog du min Søn, min eneste Søn?“

„Er han din Søn?“ spurgte eu Stemme, som kom den fra Vinden.

„Ja, han var min Søn, min eneste Søn.“

„Er han virkelig din Søn? Tænk paa, hvorfra han kom, og hvorhen han er gaaet.“

„Al Gud. Du gav mig ham.“

„Jeg laante ham til dig. Det er det Hele. Han kom fra den himmelske Fader, og til ham er han vendt tilbage igjen. Du var et Redskab til at give ham et Legeme, og du har taget godt Vare paa ham, medens han var hos dig, og du skal ingenlunde miste din Løn, men den retmæssige Ejer har taget ham til sig, og denne Ejermand kjenner det, som er bedst for dig og din Søn. Gud behandler dig ikke uretfærdigt, og han kan gjøre med Sit, hvad han vil. Dig vil han trøste og hufvate, hvis du kun vil lade ham gjøre det, og dersom du vil aabne dit Hjerte, vil han velsigne dig rigelig.“

Stjernerne lyste stærkere, og det milde Maanelys spredte sit rige Sølv paa Mark og Høj, medens Nattevinden sang sin bløde Melodi i Træernes Toppe. Men Manden, den før saa sorgbetyngede Fader, gik tilbage til sit Hjem, fornøjet og styrket til det øvrige af sin tunge og sidste Handling.

Kristendommen i Japan.

Et amerikansk Tidsskrift behandler ovenstaaende Spørgsmaal og kommer til det Resultat, at Japan nu staar fjærnere fra Kristendommen end for 25 Aar siden. En berømt Rejsende, Doktor Thomas C. Green, meddeler saaledes, at man i Japan for nogle Aar siden overvejede Muligheden af at antage Kristendommen som Statsreligion; for at komme til Visshed om, hvorvidt Skridtet vilde være praktisk fordelagtigt, blev det imidlertid bestemt at gjøre et Forsøg, med andre Ord „dømme Træet af dets Frugter“. I den Hensigt gik Enkelte over til Kristendommen, og Meningen var, at dersom Prøven faldt tilfredsstillende ud, skulde Kronprinsen gaa over til den nye Religion og mulig derved drage Japans 44 Millioner Indbyggere med sig, af hvilke Størsteparten ere Buddhister. Landet har ingen Statsreligion; men 3 forskellige religiøse Retninger have mere eller mindre Indflydelse paa Mærkerne, nemlig Shintoreligionen, Buddhismen og Konfutsjes Lære. I 1884 blev enhver Statsreligion ophævet;

men de 80,000 Kristne, som fandtes i Landet, syntes ikke ved deres Liv og Wandel at gjøre sig fordelagtigt bemærkede, ligesom Historien om Jesuiterne under Ledelse af Franciscus Xaver 1581 endnu lever som en uhyggelig Saga blandt Folket i flere Distrikter i Landet. I nævnte Tidsskrift hedder det: „Dersom vi for 20 Aar siden kunde have nærmet os Japan med en Kristendom, forenet i sin Virksomhed, enig i sine Lærdomme og Et i sit Væsen, da vilde denne Historie ikke være bleven skrevet. Havde vi haft en forenet Religion i Stedet for 157 forskellige, vilde selv om vor praktiske Morallære ikke i alle Dele kunde staa i Harmoni, endda Prinds Itos Plan kunne være bleven udført. Og det, som kunde være blevet til den største Velsignelse for Japan, var, at Folket netop ved det psykologiske Moment havde fundet et højere Ideal end det, som Kristendommen da fremstillede for deres Sjæle.“

Judsenderen har nu den Overbevisning, at Kristendommen vil blive fortrængt af Rationalismen, et System af Tænkning, grundet paa videnskabelig Granskning og Fornufts slutninger, uanset Betsjendelse, Tilbedelse eller ceremonielle Bedtægter.

Til Trods for, at Japaneserne regnes blandt Hedninger, ere de dog et smart Folk, der let se, at hvis det, Kristendommen i Dag fremviser i de civiliserede Lande, er dens bedste Frugter, da foretrække de at beholde den Morallære, de selv have, hellere end at besmitte baade Sjæl og Legeme med den, som Repræsentanterne for den „hvide Krist“ kunne frembringe blandt deres egne Tilhængere. Meget passende kunne de argumentere som Kong Kallakua, da Professor Myer anbefalede sin højtreflamerede Haarvigør for Skaldethed. Kongen strøg Haanden over Professorens bare Tæse og sagde: „Det synes, at De selv trænger mere til Deres Middell end jeg; hvorfor bruger De det ikke?“ Saaledes ser det ofte underligt ud, naar der fra disse Lande sendes Missionærer ud til Folkeslag, der, om de end ikke kjende Gud, som det kaldes, dog ere mangfoldige Gange bedre end dem, der med Synder og Overtrædelser korsfæste deres Frelser daglig. Har Saltet mistet sin Kraft? Har Ordets Tjenere tabt Aanden, og er det kun Bogstavet, der er tilbage? Da siger Skriften, at den ihjelslaar. Deri findes maaske Aarsagen til den universelle Lige-gyldighed overfor al Religion i vor Tid.

Resultater af Prohibition.

Af de Forenede Staters specificerede Told-Bulletiner uddrage vi følgende interessante Oplysninger vedrørende absolut Forbud mod Salg eller Tilvirkning af berusende Drikke: I de første 4 Maaneder i 1909

var der en Forøgelse i Toldindtægterne for Spiritus, sammenlignet med de næstfølgende 4 Maaneder, medens Afgiften fra Destillerier, Bryggerier og en gros Handlende af *M* og Spiritus fremviste en forbausende Nedgang i Sammenligning med det samme Tidsrum sidste Aar. Indtil 1. November 1909 fandtes der 11,273 Brændevinshandlere færre i de Forenede Stater sammenlignet med en Trediedel af det foregaaende Aar, og *M*- og Brændevinsgrossererens Antal var gaaet ned med 680. Henimod 100 Brændevinsdestillerier og mere end 100 Bryggerier ere standfede i det sidste Aar, og omtrent 13,500 Brændevinsudsalg have maattet lukke. Hvad angaar *M*, da fremviste Indtægten i Oktober alene en Forringelse af 194,869 Dollars, hvilket betyder en Nedgang af 200,000 Tønder i en eneste Maaned.

Dette menes at være fremkommet ved den Stilling, som stemmeberettigede Borgere have indtaget overfor Drukkenstaben i Amerika; en mægtig Reform, der finder indflydelsesrige Allierede blandt alle Trossamfund og Organisationer og sikkerlig maa hilses som et velkomment Tidernes Tegn. Hvis kun de retmæssige Autoriteter ville gjøre deres Pligt uanset Gunst eller Frygt, ere Afholds- og Prohibitionsvenner sikre paa, at man har faaet Greb om Uhyrets Horn.

Selv her i Danmark klage Bryggerierne over en kjendelig Nedgang i Fabrikationen af deres Varer, Noget, som aldrig før er hændt. Men her giver man ikke Prohibition Vren derfor, men snarere „Sportsaanden“, som i saa glædelig Grad finder Indpas hos Ungdommen, og da Sport og Spiritus jo ikke godt kunne passe sammen, er det meget at haabe, at den opvoksende Slægt vil vælge Sporten; thi den udvikler en sund Sjæl i et friskt og rent Begeme, som søger sin Adspredelse i det, der forædler Mennesket, og ikke i det, der forringer og nedsætter det. Uhyggelig Enhver, som er Herre over sine egne daarlige Tilbøjeligheder; han er en Ven overfor den, som er svag mod en overlegen Fjende.

Indhold:

Min Omvendelse til „Mormonismen“ ..... 1 Varer, som true den amerikanske Nation..... 5 Planeten Mars afløret..... 7 Redaktionelt: Et velsignet Nytaar..... 8		Missionsnyheder..... 9 Frit Ordskifte..... 11 Fra Utah..... 12 Et Aar fra Herren..... 13 Kristendommen i Japan..... 14 Resultater af Prohibition..... 15
---	--	---

Udgivet og forslagt af Andrew Jensen, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.

Trykt hos F. E. Bording (B. Petersen).